

РЕШЕНИЕ

№ 852

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11101** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от Р. П. М., срещу решение № 20196656 от 11.09.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 4741/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 494197-F503014 от 11.02.2020 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., в Централно управление на НАП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер 1000 /хиляда/ лева на основание чл. 185, ал. 5, вр. ал. 4, вр. ал. 2 от Закона за данък добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

Касаторът – [фирма], редовно призовано, представлява се от адв. А., с пълномощно по делото и договор за правно обслужване. В съдебно заседание адв. А. моли касационната жалба да бъде уважена, а решението на районния съд и процесното НП – отменени. Моли за присъждане на разноски на основание договор за правна защита

и съдействие в размер на 500 /петстотин/ лева.

Ответникът – Национална агенция за приходите, редовно призован, представлява се от юрк. Л., с пълномощно по делото. В съдебно заседание юрк. Л. моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено, прави възражение за прекомерност на разносните по договора за правна защита и съдействие и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор К.. В съдебно заседание той пледира за отхвърляне на жалбата и потвърждение на първоинстанционното решение.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав, намира за неоснователна по следните съображения: Софийски районен съд, с решение № 20196656 от 11.09.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 4741/2020 г. по описа на съда, е потвърдил НП № 494197-F503014 от 11.02.2020 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., в Централно управление на НАП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено, че административнонаказателната отговорност на ответника е ангажирана законосъобразно – в нарушение на изискванията на чл.33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Основните възражения на касатора са, че съдът неправилно е възприел фактическата обстановка и съответно неправилно е приел, че процесното НП е законосъобразно.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Правилно първоинстанционният съд е приел, че процесните АУАН и НП са издадени според изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Относно твърденията на касатора, че районният съд не е разгледал съществен пропуск на АНО, а именно че последният при издаване на НП не е разгледал подаденото възражение срещу АУАН от касатора следва да се посочи, че на АНО не е вменено задължението да се обсъди изрично в НП постъпило възражение от жалбоподателя. Обстоятелството, че АНО е издал процесното НП означава, че преди да се произнесе по преписката е проверил АУАН с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост, преценил е събраните доказателства и представените възражения, смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства. Издавайки процесното НП, АНО е приел направените възражения от касатора за неоснователни, а описаното в АУАН нарушение – за възстановено въз основа на събраните доказателства. А дори и да не е обърнал внимание на възражението, както твърди и касаторът, по аргумент за по- силното основание с това свое бездействие АНО не е препятствал процесуалните права на касатора да развие защитната си теза пред районния съд. Нарушението на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН не е от

съществените процесуални нарушения, тъй като касаторът не е лишен от право на защита при осъществяване на съдебния контрол. Константно в съдебната практика се приема, че съществено процесуално нарушение е единствено това, което засяга в такава степен правата на нарушителя, че му пречи да разбере в какво нарушение е обвинен и да организира защитата си срещу него. В конкретния случай касаторът действително е възразил срещу процесния АУАН – тоест разбрал е какво нарушение е извършил, а фактът, че е подал жалба е показателен, че правото му на защита не е нарушено.

На следващо място, правилни са изводите на съда с оглед изложените писмени и гласни доказателства по делото касателно фактическата обстановка, при която е извършено административното нарушение, за което на касатора е наложено и съответното административно наказание. Не е основателно твърдението на касатора, че органите на НАП е следвало да отпечатат отчети от всички налични фискални устройства в търговския обект и да опишат всички налични парични средства, защото, както е обосновал и първоинстанционният съд, по време на проверката са били проверени конкретно 5 касови апарата, наличните суми в тях и отпечатаните от тях 5 броя отчети, поради което наличието на други касови апарати и налични парични средства са ирелевантни.

Не е основателно възражението на касатора, че АНО и впоследствие първоинстанционният съд неправилно са квалифицирали деянието като административно нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-8/2006 г. Както правилно се е аргументирал и районният съд, посочената разпоредба изисква да се регистрира „всяка промяна“ на касовата наличност, което изискване касаторът, видно от писмените доказателства към административната преписка, е нарушил. В случая, след като е установена отрицателна разлика в размер на 318.15 лева, явно последната се дължи именно на изведени пари от касата. Аргументите на касатора, че посочената разлика не се дължи на такова извеждане на пари от каса не са подкрепени от доказателства, които безусловно да доказват това твърдение. Напротив – от административната преписка става ясно точно обратно, както правилно е констатирал и възприел първоинстанционният съд.

С оглед изложеното, като е потвърдил издаденото НП, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се остави в сила. Не се установиха касационни основания за неговата отмяна.

При този изход на спора и с оглед претендираното юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника съдът намира същото за основателно. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Като се има предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност и че беше проведено само едно открито съдебно заседание, съдът намира, че следва да присъди възнаграждение в определения от закона минимум от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА № 20196656 от 11.09.2020 г., постановено по административно

наказателно дело № 4741/2020 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващо юрисконсулско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1

2.